

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413208774
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1413208774.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobkyne: C. Y., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 02.05.2013, doručenou súdu 03.05.2013 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovné ospravedlnenie/opravu: „Odvysielaním reportáže v relácii Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX bola uverejnením osobných údajov pani C. I. v súvislosti s reportážou „(Ne)platná poisťka?“ zo strany RTVS v rozpore so zákonom porušená súkromná sféra. Reportáž spôsobom svojho spracovania mohla u diváka vzbudiť dojem, že pochybenia sa v mene poisťovne dopustila pani C. I.. Pani C. I. nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a.s. a počas prípravy reportáže nebolo u menovanej zistené žiadne pracovné pochybenie. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľňuje.“ Zároveň, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu ujmy/primeraného zadosťučinenia vo výške 5.000,- Eur. Alternatívne sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovné ospravedlnenie/opravu: „V relácii Občan za dverami odvysielanej dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“ vysielateľ Rozhlas a televízia Slovenska zverejnil osobné údaje zamestnankyne W. W. poisťovňa a.s. bez jej súhlasu, a to pravdu skresľujúcim spôsobom, t.j. tak, že u diváka mohlo dôjsť k neoprávnenej a neopodstatnenej domnienke - predpokladu, že pochybenia sa dopustila menovaná C. I.. Spôsobom spracovania odvysielanej reportáže bolo zasiahnuté do dobrého mena, cti a do súkromia zamestnankyne spoločnosti W. W. poisťovňa a.s. - pani C. I.. V rámci reportáže došlo tiež k neoprávnenému použitiu a zverejneniu jej osobných údajov. Pani C. I., ktorej identifikačné údaje boli v reportáži zverejnené, nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a.s. a počas prípravy reportáže nebolo zistené žiadne pracovné pochybenie menovanej. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľňuje.“

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX o 13:00 hod. a v repríze dňa XX.XX.XXXX v rámci relácie Občan za dverami na Jednotke bola odvysielaná reportáž „(Ne)platná poisťka?“ o spoločnosti W. W.s. V relácii sťažovateľka (pani Q. I.) uviedla, že uzavrela s poisťovňou zmluvu o povinnom zmluvnom poistení, avšak poisťku zaplatila oneskorene. Sťažovateľka mala za to, že má uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Neskôr v priebehu roka sťažovateľka spôsobila škodovú udalosť a od

poisťovne sa dozvedela, že platne uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení nemá, a to vzhľadom na oneskorenú úhradu poistného z jej strany. V reportáži vysielateľ opakovane navádza u divákov domnienku, akoby zo strany poisťovne, resp. jej zamestnancov došlo k právnomu pochybeniu, čo viedlo k situácii, ktorá bola predmetom reportáže, konkrétne že poisťovňa odmietla plniť. V rámci reportáže bolo opakovane na relatívne dlhý čas a v dobrej kvalite vidieť osobné údaje žalobkyne, a to pri kolónke „vybavuje“ na písomnostiach, ktoré boli doručené sťažovateľke, pričom z listín nebolo vždy jednoznačne identifikovateľné, čo bolo ich obsahom. V rámci reportáže bola následne uverejnená informácia, že poisťovňa sa dopustila „administratívnej chyby“. Televízia túto informáciu uverejňuje ako výňatok z vyjadrenia poisťovne bez akejkoľvek ďalšej špecifikácie osoby, ktorá vyjadrenie v mene poisťovne poskytla alebo bez druhej špecifikácie toho, kto a akej administratívnej chyby sa dopustil, čím jediná osoba, ktorá je vo vzťahu k divákovi identifikovateľná ako osoba konajúca v mene poisťovne, je žalobkyňa. Televízna relácia, v ktorej došlo k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobkyne nepatrí do kategórie spravodajských relácií, ale do kategórie tzv. publicistických relácií, je preto vylúčená z ustanovenia § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, to znamená použitie osobných údajov žalobkyne v relácii bez jej privolenia nespĺňa podmienky zákonnej licencie uvedenej v predmetnom ustanovení. Žalobkyňa po odvysielaní reportáže poslala vysielateľovi výzvu/žiadosť o ospravedlnenie a uhradenie nemajetkovej ujmy, ktorú vysielateľ prevzal dňa 09.04.2013. Vysielateľ ospravedlnenie neodvysielal a ani žiadnym spôsobom neupovedomil žalobkyňu o tom, ako sa vysporiadal s jej žiadosťou o odvysielanie ospravedlnenia. Žalobkyňa mala za to, že v predmetnej reportáži sú uverejnené nepravdivé, pravdu skresľujúce údaje a že uvedenou reportážou došlo k zásahu do jej cti, dobrého mena ako aj iných práv a právom chránených záujmov. V reportáži vysielateľ v rozpore so všeobecnou právnou úpravou použil osobné údaje žalobkyne bez jej privolenia, resp. súhlasu. V tomto smere poukazovala na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-101/2001 zo dňa 06.11.2003 v zmysle ktorého pojem osobné údaje sa vzťahuje na akúkoľvek informáciu týkajúcu sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby. Pojem sa nepochybne vzťahuje na meno osoby v spojitosti s jej telefónnym číslom alebo informáciami o jej pracovných podmienkach alebo záľubách. Je zrejmé, že vysielateľ v reportáži v rámci publicistickej relácie odvysielal osobné údaje žalobkyne a vstúpil v rozpore so zákonom do jej súkromia. V reportáži sa opakovane uvádza meno žalobkyne, jej telefónne číslo a je bez akýchkoľvek ťažkostí identifikovateľné aj logo poisťovne - zamestnávateľa žalobkyne, z čoho je zrejmé, že žalobkyňa môže byť priamo alebo nepriamo určená alebo určiteľná. Vysielateľ v reportáži naznačuje, že poisťovňa právne pochybila, čo sa konštatuje aj na konci reportáže, avšak v reportáži sa opakovane objavujú len osobné údaje žalobkyne. Identifikácia žalobkyne preto predstavuje nielen zásah do jej osobných údajov, ale v spojitosti s textovým a audiovizuálnym sprievodom reportáže je táto identifikácia spôsobilá žalobkyňu privodiť ujmu. Celkový počet zamestnancov poisťovne v SR predstavuje cca 30 osôb a zamestnankyňa spravuje poistnú agendu cca 20.000 poistencov, existuje pritom reálny predpoklad, že viacerí z nich žalobkyňu na základe reportáže identifikovali a jej aktivity začali interpretovať v nadväznosti na negatívne aspekty spracovania reportáže. V spojitosti so spôsobom spracovania reportáže mohlo dôjsť u divákov k mylnej a nesprávnej predstave, že v rámci svojich pracovných úloh pochybila žalobkyňa (čo sa však nezakladá na pravde), je zjavné, že zásah do osobnej dôstojnosti, dobrého mena a cti žalobkyne mohol byť vnímaný tisíckami ľudí. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že žalobkyňu o reportáži e-mailom dodatočne informovala napríklad aj jej známa/kolegyňa. Skresľujúca reportáž rovnako vstúpila do práv a právom chránených záujmov žalobkyne aj ako osoby oprávnenej uzatvárať poistné zmluvy v mene poisťovne, čím jej podstatným spôsobom znížila, resp. môže znížiť ďalšie príjmy z predmetnej činnosti a zasiahnuť tak do jej ekonomických záujmov. Identifikácia žalobkyne bola možná bez väčších ťažkostí tak pre jej súkromné prostredie, ako aj užšie a širšie pracovné okolie - vrátane súčasných aj bývalých zamestnávateľov, kolegov a pod., ktorí žalobkyňu poznajú a dokážu ju identifikovať v režime odvysielaných údajov. Spôsob spracovania reportáže skresľujúcim spôsobom naznačuje a navodzuje dojem, že pochybenia sa dopustila žalobkyňa a práve takýto spôsob spracovania témy privodil žalobkyňu ujmu na povesti a dobrom mene, nakoľko v reportáži mená iných osôb konajúcich v mene poisťovne uvedené neboli. Reportáž okrem identifikácie žalobkyne neobsahuje identifikáciu žiadnej inej osoby konajúcej v mene a za poisťovňu. Divák teda v spojitosti s opakovane „podsúvanou“ informáciou, že vec vybavovala žalobkyňa, nadobudol pocit, že pochybila ona. Meno ani funkcie osoby, ktorá poskytla vysielateľovi vyjadrenie v mene poisťovne, uvedené nie sú, pričom vo väzbe k ostatným častiam reportáže, kde samotná sťažovateľka uvádza, že „ona, že dobre“, „že jej mám poslať techničák“, „volala mi“, „ona mi povedala, že dobre“ a pod. v kombinácii so zobrazením mena žalobkyne, jej ďalších osobnostných údajov a loga poisťovne na listoch, na ktorých je uvedené „vybavuje:“ a ktoré sú v reportáži opakovane zobrazené skresľujúcim spôsobom navodzujú dojem, že v celej veci pochybila žalobkyňa. Žalobkyňa však na predmetnej veci v rámci tvorby poistnej zmluvy nikdy nespolupracovala, zmluvu neuzatvárala,

so sťažovateľkou telefonicky nekomunikovala, vylučuje preto akékoľvek pochybenie, ktoré reportáž naznačuje nielen v kontexte poisťovne ako inštitúcie, ale aj vo vzťahu k svojej osobe, t.j. zamestnankyni poisťovne. Žalobkyňa mala za to, že reportáž vzhľadom na jej charakter spracovania spôsobila nielen hrozbu škody, ale aj reálnu ujmu. Po obdržaní prvotných informácií, resp. jej obsahu bola na pohotovosti. Jej tehotenstvo dovtedy prebiehalo v zásade bez komplikácií, reportáž jej spôsobila psychickú ujmu, ktorá sa evidentne preukázala aj vo fyziologickej podobe. Po neustále sa zhoršujúcom stave (a po tom, čo sa dozvedela, že dňa 14.03.2013 bola odvysielaná reportáž v repríze) dňa XX.XX.XXXX bola prijatá na Gynekologicko - pôrodnícku kliniku L. a F. na Q. ulici v Bratislave. U žalobkyne došlo k podstatnému zníženiu pravdepodobnosti získania nového zamestnania. Žalobkyňa je v súčasnosti práceneschopná, pričom svojim zamestnávateľom bola ústne informovaná, že došlo k zrušeniu jej pracovnej pozície z organizačných dôvodov. Vychádzajúc zo skutočnosti, že pracovné pozície v rámci poisťovacieho sektoru sú v Slovenskej republike v režime semiuzavretých výziev a interných, sektorových fluktuácií, je málo pravdepodobné, že žalobkyňa bude môcť po skončení práceneschopnosti prípadne rodičovskej dovolenky, znovu pracovať na pozícii ako dovtedy. Žalobkyňa počas svojho produktívneho veku vykonávala všetky pracovné úlohy kvalitne a dobre, v niektorých smeroch nadpriemerne, za čo dostávala od zamestnávateľa pochvaly, ale aj finančné odmeny a benefity. Je zrejmé, že spájaním jej mena, resp. pracovnej pozície s akýmkoľvek pochybením inštitúcie ako takej, vedie k zásahu do jej profesijnej povesti a dobého mena.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že z jeho strany nedošlo k odvysielaniu nepravdivých ani pravdu skresľujúcich informácií a k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne, ktoré by boli spôsobilé privodiť žalobkyni ujmu. Podľa názoru žalovaného je to práve žalobkyňa, ktorá zámerne interpretuje a opisuje skutočnosti odvysielané v reportáži neúplne a skresľujúco. Žalovaný je vysielateľom vysielajúcim svoju programovú službu Jednotka na základe licencie udelennej Radou pre vysielanie a retransmisiiu podľa zákona č. 220/2007 Z. z. Žalobou napadnutá reportáž odvysielaná v rámci programu Občan za dverami je publicistickým programom, predmetom ktorého bola občianska publicistika. Obsahom namietanej reportáže bolo okrem iného aj legitímne a objektívne vykreslenie vzťahu sťažovateľky s poisťovňou W. W. poisťovňa a.s. V súvislosti s námietkami žalobkyne o odvysielaní jej osobných údajov žalovaný poukazoval na ustanovenie § 3 zákona č. 428/2002 Z. z., pričom mal za to, že priezvisko akejkoľvek fyzickej osoby, prípadne v spojení s logom zamestnávateľa a služobným telefónnym číslom, nie sú takými trvalými identifikátormi, ktoré by tieto fyzické osoby nezameniteľne identifikovali spomedzi množstva fyzických osôb, napríklad obyvateľov Bratislavy či Slovenskej republiky. Identifikátor v rozsahu priezvisko, pracovisko a služobné telefónne číslo teda neurčuje fyzickú osobu takým spôsobom, aby údaje priradené k tomuto identifikátoru alebo v ňom zahrnuté, mali povahu osobných údajov. Uvedené údaje nespĺňajú definičné kritérium osobných údajov v zmysle § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. V prípade, ak by súd bol predsa len názoru, že uvedené údaje sú osobnými údajmi, žalovaný zdôraznil, že v tomto prípade by išlo už o údaje zverejnené. Žalobkyňa v žalobe uvádzala, že spravovala agendu cca 20.000 poistencov. Zasielaním písomností v mene poisťovne žalobkyňa zverejňovala uvedené údaje pravidelne a vzhľadom na to, že v uvedenom prípade nejde o písomnosti osobnej povahy, ich použitie v spojení s priezviskom žalobkyne nepodlieha súhlasu žalobkyne. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa sa snaží vytrhávaním z kontextu relácie navodiť dojem, že ústrednou témou reportáže bolo jej pochybenie ako zamestnanca poisťovne. V reportáži sa objavili len dva dokumenty, na ktorých bolo uvedené meno žalobkyne, ako osoby oprávnenej konať v mene poisťovne, a to „Oznámenie o zániku poistnej zmluvy č. 1110035238“ zo dňa 03.02.2011 a písomnosť odoslaná sťažovateľke po tom, čo sťažovateľka písomne listom dňa 09.02.2011 reagovala na vyššie uvedený list s označením „Vec: Odpoveď“. Skutočnosť, že žalobkyňa „vybavovala vec“ v štádiu písomného informovania sťažovateľky o zániku poistnej zmluvy je skutočnosťou pravdivou a faktickou. Cieľom reportáže bolo vykresliť situáciu, ktorá vznikla medzi sťažovateľkou a poisťovňou a vzhľadom na to, že sa jednalo najmä o zánik zmluvy o povinnom zmluvnom poistení a poisťovňa odoslala oznámenie o zániku poistnej zmluvy s 11 mesačným oneskorením, je pochopiteľné, že žalovaný použil v reportáži aj záber na predmetné písomnosti. Predmetná reportáž neriešila zodpovednosť konkrétnej osoby, ale obsah vyššie uvedených dokumentov. Žalobkyňa sa vykreslením relácie snaží pretlačiť do popredia, že reportáž je skreslená a naznačuje pochybenie žalobkyne ako zamestnankyne, keďže je ako jediná identifikovateľná ako odosielateľ listov. Interpretáciou obsahu relácie sa pokúša navodiť dojem, že zo strany žalovaného došlo k podsúvaniu informácie, že vec vybavovala žalobkyňa a zavádzajúco uvádza, že v časti relácie (minútová sekvencia 2:25) je uvádzaný zo strany sťažovateľky len ženský rod. Uvedené vyjadrenie žalobkyne považoval žalovaný za účelové, zavádzajúce a nezakladajúce sa na pravde nakoľko v minútových sekvenciách od 2:28 v rozpore s tvrdeniami žalobkyne sťažovateľka

uvádza: „som mala haváriu, volala som teda do W., že teda stala sa mi havária, ona že dobre, tak nadiktovala som jej číslo zmluvy, a ona že dobre, tak jí mám poslať techničák a vlastne záznam o nehode, tak som jim to akože poslala. Potom nám zrazu povedali, že tam nie sme poistení“ následne matka sťažovateľky uvádza: „Tak som tam telefonovala, nejaký pán mi oznámil, že poisťná zmluva u nich vôbec není uzatvorená, tak to som bola prekvapená a som mu hovorila, že práve teraz riešime škodovú udalosť, že ako je tam asi nejaký omyl.“ Podľa žalovaného žalobkyňa uvádzala v žalobe len ničím nepodložené predpoklady, napríklad aj vtedy, keď uviedla, že existuje reálny predpoklad, že viacerí z celkového počtu 30 zamestnancov poisťovne a cca 20.000 poistencov, ktorých agendu žalobkyňa spravovala, mohli žalobkyňu na základe reportáže identifikovať a jej aktivity interpretovať v nadväznosti na negatívne aspekty spracovania reportáže. Žalovaný bol presvedčený, že žiadny priemerne zmysľajúci divák (ktorý by vôbec priezvisko žalobkyne postrehol) nevnímal zverejnenie priezviska žalobkyne na dokumentoch ako jej osobné pochybenie a musí mu byť jasné, že v uvedenom prípade ide o rozhodnutie poisťovne, nie žalobkyne. Priezvisku žalobkyne nebola v žiadnom prípade prikladaná nenáležiteľná dôležitosť. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že údajná skresľujúca informácia zasiahla do jej cti a dobrej povesti ani osobnej ani v profesionálnej sfére. Žalovaný mal za to, že reportáž je nevyhnutné vnímať ako celok, nakoľko vytrhávaním vecí z kontextu relácie dochádza zo strany žalobkyne k nesprávnym domnienkam. Žalobkyňa podľa názoru žalovaného prikladá tiež nenáležiteľnú dôležitosť vyjadreniu poisťovne, v rámci ktorého poisťovňa priznala, že došlo k „administratívnej chybe“ a zámerne ich spája so skoršími sekvenciami, čím vytrhávala časti obsahu relácie z kontextu s cieľom vykresliť obsah relácie zavádzajúco a spôsobom, ktorý priemerný divák postrehnúť nemohol. V reportáži neodznala informácia, že by sa chyby dopustila žalobkyňa. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu ujmy/primeraného zadosťučinenia vo výške 5.000,- Eur žalovaný poukazoval na to, že aby mohlo dôjsť k aplikácii ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka musí byť najskôr preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, pričom v príčinnej súvislosti s týmto zásahom musí dôjsť k skutočnému, nie iba domnelému zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere. Žalobkyňa však zníženie dôstojnosti alebo vážnosti žiadnym spôsobom nepreukázala, miesto toho uvádza len prehnané, zveličené a pravdu skresľujúce informácie. V súvislosti s tvrdením žalobkyne o spôsobiť reálnej ujmy v dôsledku potreby hospitalizácie žalovaný uviedol, že v prepúšťacej správe sa uvádza, že žalobkyňa bola v čase prijatia na kliniku v 9. týždni gravidity. Komplikácie podľa prepúšťacej správy nastali 18.03.2013 (reportáž bola odvysielaná 10.03.2013 a v repríze 14.03.2013), pričom ambulantný gynekológ mal odporučiť žalobkyňu hospitalizáciu, avšak ide len o záznam bez akéhokoľvek dôkazu. Okrem toho sa v správe ďalej uvádza, že pacientka z obavy o tehotenstvo žiadala hospitalizáciu. Žalovaný mal za to, že psychická ujma s vonkajšími fyziologickými prejavmi nebola zo strany žalobkyne ničím preukázaná, naopak podľa dostupných informácií fyziologické prejavy uvádzané pri prijatí na kliniku nie sú až do 12-teho týždňa tehotenstva vôbec výnimočné a spájanie odvysielania relácie s uvedenými prejavmi považoval žalovaný, pri všetkej úcte k tehotenstvu žalobkyne, za absurdné. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že u nej došlo v súvislosti s odvysielaním relácie k podstatnému zníženiu pravdepodobnosti získania nového zamestnania ako aj v súvislosti so spájaním jej mena s pochybením inštitúcie vedie k zásahu do jej profesijnej povesti a dobrého mena, žalovaný uvádzal, že ide opäť o ničím nepodložené predpoklady. V súčasnosti na Slovensku pôsobí v poisťovacom sektore 28 poisťovní a ak je pravda, že žalobkyňa pri výkone svojich pracovných povinností nepochybila, bývalý zamestnávateľ poskytne žalobkyňu referencie zodpovedajúce kvalite plnenia jej pracovných úloh. Na záver žalovaný skonštatoval, že pravdepodobnosť, že niekto z vedenia 28 poisťovní si bude pamätať priezvisko osoby, ktorá „vybavovala vec“, ktorá bola predmetom reportáže z roku 2013 sa blíži k nule. Okrem toho priezvisko I./I. je podľa prieskumu britského denníka Independent najčastejším priezviskom v Slovenskej republike, konkrétne týmto priezviskom disponuje 30.813 osôb. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Podaním doručeným súdu 30.01.2018 (pred pojednávaním) žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti uplatneného nároku na náhradu ujmy/primerané zadosťučinenie vo výške 5.000,- Eur.

5. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vzala žalobu v časti uplatneného nároku na náhradu ujmy/primerané zadosťučinenie vo výške 5.000,- Eur späť pred prvým pojednávaním, súd konanie v tejto časti zastavil o čom rozhodol v rozsudku zo dňa 18.04.2018 (I. výrok rozsudku).

6. Podaním doručeným súdu 16.04.2018 žalobkyňa navrhla zmenu petitu žaloby tak, že Rozhlas a televízia Slovenska je povinná v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovné ospravedlnenie/opravu:

„Odvysielaním reportáže v relácii Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX bola uverejnením osobných údajov pani C. I. v súvislosti s reportážou „(Ne)platná poisťka?“ zo strany RTVS v rozpore so zákonom porušená súkromná sféra. Reportáž spôsobom svojho spracovania mohla u diváka vzbudiť dojem, že pochybenia sa v mene poisťovne dopustila pani C. I.. Pani C. I. nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a.s. a počas prípravy reportáže nebolo u menovanej zistené žiadne pracovné pochybenie. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľuje.“ Žalovaný je povinný odstrániť z relácie Občan za dverami odvysielane dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“ zverejnenej na webstránke žalovaného <I./XXXXXX/XXXXXX#XX> údaje týkajúce sa žalobkyne v rozsahu meno žalobkyne, priezvisko žalobkyne, podpis žalobkyne a pracovné zaradenie žalobkyne. Alternatívne Rozhlas a televízia Slovenska je povinná v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovné ospravedlnenie/opravu: „V relácii Občan za dverami odvysielanej dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“ vysielateľ Rozhlas a televízia Slovenska zverejnil osobné údaje zamestnankyne W. W. poisťovňa a.s. bez jej súhlasu, a to pravdu skresľujúcim spôsobom, t.j. tak, že u diváka mohlo dôjsť k neoprávnenej a neopodstatnenej domnienke - predpokladu, že pochybenia sa dopustila menovaná C. I.. Spôsobom spracovania odvysielanej reportáže bolo zasiahnuté do dobrého mena, cti a do súkromia zamestnankyne spoločnosti W. a.s. - pani C. I.. V rámci reportáže došlo tiež k neoprávnenému použitiu a zverejneniu jej osobných údajov. Pani C. I., ktorej identifikačné údaje boli v reportáži zverejnené, nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a.s. a počas prípravy reportáže nebolo zistené žiadne pracovné pochybenie menovanej. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľuje.“ Žalovaný je povinný odstrániť z relácie Občan za dverami odvysielane dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“ zverejnenej na webstránke žalovaného <I./XXXXXX/XXXXXX#XX> údaje týkajúce sa žalobkyne v rozsahu meno žalobkyne, priezvisko žalobkyne, podpis žalobkyne a pracovné zaradenie žalobkyne.

7. Súd na pojednávaní konanom dňa 18.04.2018 uznesením pripustil zmenu petitu žaloby, pričom uznesenie s poukazom na ustanovenie § 235 ods. 2 CSP nevyhotovoval.

8. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 18.04.2018, č. k. 22C 70/2013-327, ktorým konanie v časti týkajúcej sa náhrady ujmy/primeraného zadošťučinenia vo výške 5.000,- Eur zastavil, žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

9. Na podklade odvolania podaného žalobkyňou Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.09.2019, č. k. 4Co 239/2018-356, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a výroku o náhrade trov konania a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, keď dospel k záveru, že konanie pred súdom prvej inštancie malo vady v dôsledku ktorých došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý súdny proces. Krajský súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť odstrániť vady žaloby za účelom jej zrozumiteľnosti a nové rozhodnutie riadne odôvodniť.

10. V tejto súvislosti súd konštatuje, že hoci Krajský súd v Bratislave v bode 25 odôvodnenia uznesenia zo dňa 30.09.2019, č. k. 4Co 239/2018-356, uviedol, že bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť, v ktorej časti konanie zastavuje, v dôsledku skutočnosti, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10.05.2018, ktorým konanie v časti týkajúcej sa náhrady ujmy/primeraného zadošťučinenia vo výške 5.000,- Eur zastavil, nadobudol právoplatnosť 15.06.2018, súd opätovne nemôže rozhodovať o čiastočnom zastavení konania v zmysle podania žalobkyne doručeného súdu 30.01.2018, keď o tomto podaní už bolo raz vo veci rozhodnuté a výrok o čiastočnom zastavení konania nebol žiadnou zo strán sporu odvolaním napadnutý.

11. Súd prvej inštancie po vrátení veci z krajského súdu v zmysle intencií odvolacieho súdu vyjadrených v zrušujúcom rozhodnutí uznesením zo dňa 21.11.2019, č. k. 22C 70/2013-363 vyzval žalobkyňu, aby odstránila vady žaloby zo dňa 02.05.2013 a podania (zmeny žaloby) zo dňa 12.04.2018, a to aby:
- doplnila podania tak, aby zo žaloby bolo zrejmé čoho presne sa žalobkyňa domáha - teda žalobkyňa mala uviesť určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit (návrh výroku ako má súd rozhodnúť vo veci samej tak, aby návrh výroku spĺňal podmienky jeho vykonateľnosti), a to:
a/ v časti týkajúcej sa porušenia práva žalobkyne na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde petit žaloby musí obsahovať presné označenie relácie s odvysielaným dátumom a časom vrátane textu ospravedlnenia, ktorého sa žalobkyňa domáha,

b/ v časti týkajúcej sa nárokov v zmysle Tlačového zákona tak, aby bolo zrejmé aký text opravy žalobkyňa žiada zverejniť žalovaným a špecifikovať spôsob uverejnenia opravy (kde, kedy, akým spôsobom), aby to zodpovedalo ustanoveniam Tlačového zákona,

c/ v časti týkajúcej sa odstránenia osobných údajov z webstránky žalovaného, t.j. označiť konkrétne údaje, ktorých odstránenia sa domáha ako aj spôsob ich odstránenia,

- doplnila o opísanie rozhodujúcich skutočností, t.j. skutočností, o ktoré opiera svoje nároky a z ktorých vyplývajú jej nároky, prípadne aj s uvedením odkazov na právny predpis, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva, a to jednak v časti týkajúcej sa povinnosti odstrániť z webstránky žalovaného osobné údaje žalobkyne, keďže v tomto smere v žalobe absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia ako aj v časti týkajúcej sa opravy v zmysle Tlačového zákona.

12. Podaním doručeným súdu 02.01.2020 žalobkyňa žiadala, aby sú vydal vo veci nasledovný rozsudok:
„1. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zakryť (zarastrovať) zobrazené a zverejnené osobné údaje žalobkyne, a to meno žalobkyne (C.), priezvisko (I.), podpis žalobkyne, ktoré sú zobrazené a zverejnené v čase od 0:00 min. do 10:33 min. audiovizuálneho záznamu relácie „Občan za dverami“ zo dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“, nachádzajúcom sa v archíve na webovej stránke žalovaného na webovej adrese <https://.XXXXXX/XXXXXX>.

2. Rozhlas a televízia Slovenska je povinná v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovnú opravu:

Odvysielaním reportáže v relácii Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX bola uverejnením osobných údajov pani C. I. v súvislosti s reportážou „(Ne)platná poisťka?“ zo strany RTVS v rozpore so zákonom porušená súkromná sféra. Reportáž spôsobom svojho spracovania mohla u diváka vzbudiť dojem, že pochybenia sa v mene poisťovne dopustila pani C. I.. Pani C. I. nijako nezodpovedá za konanie W. Garancia poisťovňa a.s. a počas prípravy reportáže nebolo u menovanej zistené žiadne pracovné pochybenie. P. sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľuje.

3. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyňi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

alternatívne

„1. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zakryť (zarastrovať) zobrazené a zverejnené osobné údaje žalobkyne, a to meno žalobkyne (C.), priezvisko (I.), podpis žalobkyne, ktoré sú zobrazené a zverejnené v čase od 0:00 min. do 10:33 min. audiovizuálneho záznamu relácie „Občan za dverami“ zo dňa 10.03.2013 v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“, nachádzajúcom sa v archíve na webovej stránke žalovaného na webovej adrese <httpA.XXXXXX/XXXXXX>.

2. Rozhlas a televízia Slovenska je povinná v najbližšom vydaní relácie Občan za dverami nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku audiovizuálnym spôsobom uverejniť nasledovné ospravedlnenie:

V relácii Občan za dverami odvysielanej dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX v rámci reportáže „(Ne)platná poisťka?“ vysielateľ Rozhlas a televízia Slovenska zverejnil osobné údaje zamestnankyne W. W. poisťovňa a.s. bez jej súhlasu, a to pravdu skresľujúcim spôsobom, t.j. tak, že u diváka mohlo dôjsť k neoprávnenej a neopodstatnenej domnienke - predpokladu, že pochybenia sa dopustila menovaná C. I.. Spôsobom spracovania odvysielanej reportáže bolo zasiahnuté do dobrého mena, cti a do súkromia zamestnankyne spoločnosti W. W. poisťovňa a.s. - pani C. I.. V rámci reportáže došlo tiež k neoprávnenému použitiu a zverejneniu jej osobných údajov. Pani C. I., ktorej identifikačné údaje boli v reportáži zverejnené, nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a.s. a počas prípravy reportáže nebolo zistené žiadne pracovné pochybenie menovanej. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. ospravedľuje.

3. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyňi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

13. Žalovaný v podaní doručenom súdu 17.02.2020, doplnenom 19.02.2020, v reakcii na doplnenie žaloby žalobkyňou uviedol, že žalobkyňa petit žaloby upravila tak, že sa domáha nároku na uverejnenie opravy alebo nároku na uverejnenie ospravedlnenia. Súčasne s výrokom na uverejnenie opravy a rovnako aj s výrokom na uverejnenie ospravedlnenia žiada, aby súd uložil žalovanému aj povinnosť zakryť (zarastrovať) zobrazené a zverejnené osobné údaje žalobkyne z audiovizuálneho záznamu relácie „Občan za dverami“ nachádzajúcom sa v archíve na webovej stránke žalovaného. Obligatórnou náležitosťou žaloby je okrem iného žalobný návrh, teda „čoho sa navrhovateľ domáha“. Zo žalobného návrhu je zrejmé, že žalobkyňa sa stále domáha dvoch rozdielnych nárokov (znenie opravy aj znenie ospravedlnenia sú rozdielne), ktoré majú rozdielny právny základ a môžu byť samostatne uplatňovanými nárokmi, ktoré vyžadujú, aby bolo dokazovanie zamerané na objasnenie odlišných skutkových okolností

a vyžadujú si rozdielne právne posúdenie vecí. Pokiaľ ide o nárok na uverejnenie opravy, žalobkyňa v niektorých svojich vyjadreniach, čo sa právnej kvalifikácie tohto nároku týka odkazuje na Tlačový zákon. Pre oblasť televízneho vysielania sa právna úprava podľa zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) neaplikuje ani analogicky, nakoľko pre oblasť televízneho vysielania je úprava práva na opravu upravená v zákone č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona o telekomunikáciách. a to v § 21. Pokiaľ ide o nárok na uverejnenie ospravedlnenia ten má svoj právny základ v § 11 a 13 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník. Z toho hľadiska je preto dôležité, aby súd oba žalobkyňou uplatnené nároky preskúmal a hodnotil jednotlivo. Ustanovenie § 21 zákona č. 308/2000 Z. z. priznáva dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe právo požadovať odvysielanie opravy nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov o osobe, ktorú je možné na základe týchto údajov presne určiť. Riadne uplatnenie práva na odvysielanie opravy predpokladá podanie takej písomnej žiadosti o odvysielanie opravy, z ktorej musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy a súčasťou žiadosti musí byť aj návrh znenia opravy. Žiadosť o odvysielanie opravy musí byť vysielateľovi doručená najneskôr do 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká. Len v prípade takejto zákonom predpokladanej žiadosti o opravu doručenej v zákonom stanovenej lehote vysielateľovi totiž vznikne povinnosť odvyselať navrhovanú opravu a žalobcovi vznikne právo na odvysielanie opravy. Pre uplatnenie nároku na odvysielanie opravy, ktorých sa žalobkyňa domáha nie sú splnené vyššie uvedené hmotnoprávne predpoklady. O osobe žalobkyne neboli v reportáži uvedené žiadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje. Kritika vyslovená v reportáži sa týkala právnickej osoby a nie konkrétnej fyzickej osoby a táto kritika bola navyše oprávnená (poisťovňa sama priznala, že došlo k administratívnej chybe). Neexistuje právny dôvod opravovať to, čo v predmetnej relácii neodoznalo, resp. z kontextu relácie nevyplývalo. Znenie textu opravy musí v prvom rade zodpovedať doslovnému zneniu textu odvysielaného príspevku, pretože nemožno žiadať o opravu informácie, ktorá v príspevku neodoznala, resp. bola odvysielaná, ale v inom znení, ako vyplýva z textu opravy (Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/566/2013). Žalobkyňa v žalobe zo dňa 02.05.2013 vo vzťahu k nároku na odvysielanie opravy uvádza „Žalobkyňa po odvysielaní relácie poslala vysielateľovi výzvu/žiadosť o ospravedlnenie a uhradenie nemajetkovej ujmy, ktorú výzvu vysielateľ prevzal dňa 09.04.2013, čím žalobkyňa splnila zákonnú podmienku uvedenú v § 21 ods. 3 vyššie uvedeného zákona“ (zákona č. 308/2000 Z. z. pozn.). Z obsahu uvedenej výzvy (ako aj z jej označenia) nevyplýva, že žalobkyňa žiada žalovaného o uverejnenie opravy odvysielaných nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov o svojej osobe podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z. z., ale je zrejmé, že žalobkyňa požaduje od vysielateľa uverejnenie ospravedlnenia a poskytnutie finančnej satisfakcie z dôvodu ňou tvrdeného zásahu do práva na ochranu osobnosti. Nikde v texte predmetnej výzvy nie je uvedený odkaz na príslušné ustanovenia o práve na opravu podľa zákona č. 308/2000 Z. z. Žalovaný ani nebol povinný predmetnú výzvu posúdiť ako žiadosť o odvysielanie opravy, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že súčasťou samotného znenia žalobkyňou navrhovaného textu, ktorý žiadala odvyselať je konštatovanie, že „v súvislosti s v reportáži negatívne opisovaným konaním W. W. poisťovne bolo zasiahnuté do dobrého mena, cti a do súkromia pracovníka spoločnosti W. W. poisťovňa pani C. I. a súčasne boli neoprávnené zverejnené jej osobné údaje...“. Z takéhoto znenia textu, ktorý žalobkyňa navrhovala odvyselať a ktorý sama označila ako „ospravedlnenie“ je zrejmé, že nejde o znenie textu opravy podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z. z. Konštatovanie o zásahu do práva na ochranu osobnosti v navrhovanom znení textu opravy je vylúčené, pretože k takémuto právnomu záveru môže súd dospieť v osobitnom konaní zameranom na preukázanie, že došlo zo strany žalovaného k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov založených na subjektívnom posúdení dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia: znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb vecou dotknutých (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/566/2013). Súčasťou opravy nemôže byť poskytnutie zadosťučinenia (ospravedlnenia) a ani iné subjektívne vyjadrenie žiadateľa prekračujúce zákonný (vecný) rámec opravy (nemôže obsahovať subjektívne názory, postoje, domnienky či vlastné pocity dotknutej osoby pokiaľ nie sú popisom skutkového tvrdenia, jeho popretím, vysvetlením, spresnením, či doplnením). Vzhľadom k vyššie uvedenému, mal žalovaný za to, že výzva žalobkyne na odvysielanie ospravedlnenia, o ktorej žalobkyňa tvrdí, že ju žalovanému doručila dňa 09.04.2013, nebola žiadosťou o uverejnenie opravy podľa § 21 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. pretože nespĺňala požiadavky podľa § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. a žalovanému nevznikla povinnosť navrhnutú opravu odvyselať. Predmetnú výzvu bolo možné považovať výlučne ako výzvu na poskytnutie

nemateriálnej a finančnej satisfakcie podľa § 13 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Na viac znenie, ktoré žalobkyňa žiadala odvysielat' v predmetnej výzve ani nezodpovedá zneniu, ktoré následne žalobkyňa uvádza v petíte žaloby zo dňa 02.05.2013 ani v navrhovanej zmene petitu žaloby doručenej súdu dňa 02.01.2020. Žalobkyňa nikdy nedoručila žalovanému žiadosť o uverejnenie opravy podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z. z. v znení, v akom ho navrhuje v petíte žaloby. Ako bolo uvedené vyššie doručenie žiadosti o opravu s predpísanými náležitosťami v zákonom stanovenej lehote je jedným z hmotnoprávných predpokladov vzniku nároku dotknutej osoby na odvysielanie opravy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňou uplatnený nárok na odvysielanie opravy je nedôvodný, keďže žalobkyňa nepreukázala splnenie hmotnoprávných predpokladov pre vznik tohto nároku.

V súvislosti s reportážou „(Ne)platná poisťka?“ odvysielanou v relácii Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX sa žalobkyňa domáha súčasne aj ochrany osobnosti podľa § 11 a 13 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a z tohto dôvodu aj žiada priznanie nároku na poskytnutie nemateriálnej satisfakcie (odvysielania ospravedlnenia). Žalovaný mal za to, že k otázke zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne v súvislosti s odvysielaním predmetnej reportáže sa podrobne vyjadroval písomne ako aj na súdnych pojednávaniach a na tieto vyjadrenia odkazuje aj v tomto vyjadrení. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti a že tento zásah je objektívne spôsobilý, aby z neho vznikla ujma na právach chránených ustanovením § 11. Obidva predpoklady musia byť splnené (Rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 1Cz 32/ 1978). Žalovaný je toho názoru, že odvysielaním predmetnej reportáže nedošlo zo strany žalovaného k takému konaniu, ktoré by malo za následok neoprávnený zásah do práva žalobkyne na ochranu osobnosti a zakladalo tak nároky žalobcu uplatňované z tohto titulu v žalobe. Hlavným argumentom pre tento záver je skutočnosť, že predmetom reportáže je kritika postupu poisťovne a v žiadnom prípade nie je kritikou žalobkyne. V reportáži neodznelo žiadne tvrdenie o tom, že by sa žalobkyňa dopustila pochybenia. Kritiku postupu právnickej osoby nemožno stotožňovať s kritikou fyzickej osoby, ktorá je nejakým spôsobom s touto právnickou osobou spätá, keďže ide o dva rozdielne subjekty práva. Tento názor potvrdzuje aj judikatúra Ústavného súdu SR a Ústavného súdu ČR, na ktorú žalovaný upozornil vo svojom vyjadrení zo dňa 04.04.2018. Ani prípadná neoprávnená kritika právnickej osoby nezakladá zásah do osobnostných práv fyzickej osoby. Žalobkyňa sa domáha ochrany svojich osobnostných práv z dôvodu, že kritizovaná bola poisťovňa (tzn. iný právny subjekt), čo znamená, že takáto žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Oficiálny list poisťovne, ktorý poisťovňa zaslala sťažovateľke a ktorý je zachytený v reportáži je listom právnickej osoby a nie písomnosťou osobnej povahy žalobkyne. List nie je zachytený takým spôsobom, že by mal za cieľ upriamiť pozornosť diváka na označenie osoby uvedenej v časti „vybavuje“ a táto informácia nie je ani len nepriamo v reportáži zdôrazňovaná. List je navyše zachytený takým spôsobom, že si vyžaduje pomerne veľkú mieru sústredenosti, aby si priemerný divák vôbec všimol priezvisko na predmetnej písomnosti a teda si spojil osobu žalobkyne s týmto listom a konaním poisťovne. Za týchto okolností, je objektívne vylúčené, aby priemerný divák z reportáže nadobudol dojem, že to bola práve žalobkyňa, ktorá je za vzniknutú situáciu voči sťažovateľke zodpovedná. Žalobkyňa súčasne žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zakryť (zarastrovať) „zobrazené a zverejnené osobné údaje žalobkyne“ z audiovizuálneho záznamu relácie „Občan za dverami“ nachádzajúcom sa v archíve na webovej stránke žalovaného. K tomuto petitu žalobkyňa však neuviedla žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by sa mali týkať relácie „Občan za dverami“ sprístupnenej na webovom sídle žalovanej. Žalobkyňa tak vo vzťahu k relácii „Občan za dverami“, ktorá bola zverejnená na webovom sídle žalovanej, neuniesla ani len bremeno skutkového tvrdenia. Žalovaný je toho názoru, že ak nedošlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v súvislosti s odvysielaním reportáže „(Ne)platná poisťka?“ v relácii Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX, nemožno sa dovolávať práva na ochranu osobnosti ani v súvislosti so sprístupnením záznamu relácie Občan za dverami nachádzajúcom sa v archíve na webovej stránke žalovaného. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol.

14. Uznesením zo dňa 24.02.2020, č. k. 20C 70/2013-388, súd pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle podania žalobkyne doručenej súdu 02.01.2020 a uznesenie doručil stranám sporu. Zároveň súd vo veci stanovil termín pojednávania a vyzval žalobkyňu, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy predložila návrhy na vykonanie dokazovania za účelom preukázania jej tvrdení s tým, že ju poučil v zmysle § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania. Žalobkyňa si zásielku neprevzala v odbernej lehote, zásielka preto bola doručená fikciou doručenia 07.04.2020.

15. V súvislosti s celosposločenskými preventívnymi opatreniami v záujme zamedziť šíreniu koronavírusu ako aj opatrením predsedníčky súdu Okresného súdu Bratislava IV súd odročil nariadené

pojednávania a stanovil vo veci nový termín pojednávania, pričom s upovedomením o odročení pojednávania súd opätovne vyzval žalobkyňu na predloženie dôkazov na preukázanie jej tvrdení, pričom upovedomenie o odročení pojednávania vrátane výzvy súd žalobkyni doručoval e-mailom (doručené 01.04.2020) ako aj poštou (žalobkyňa si zásielku neprevzala v odbernej lehote, zásielka preto bola doručená fikciou doručenia 11.05.2020). S poukazom na uvedené súd prejednal vec v zmysle § 180CSP v prítomnosti žalobkyne.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom reportáže Občan za dverami „(Ne)platná poisťka?“ a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä: e-mailovou správou zo dňa 13.03.2013, výzvou na verejné ospravedlnenie a uhradenie nemajetkovej ujmy spolu s doručenkou na č.l. 7-9, lekárskou správou zo dňa 27.03.2013, tlačovými správami na č.l. 229-231, uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.06.2013, sp. zn. 25C 91/2013, fotodokumentáciou k reportáži Občan za dverami zo dňa 12.12.2012, článkom „Z. zo dňa 21.06.2013, článkom „O.il: Po oslovení nasledovalo... Ale čo tým mysleli?“ zo dňa 06.11.2016, metodickým usmernením Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky č. 1/2013 k pojmu osobné údaje, fotodokumentáciou k reportáži Občan za dverami zo dňa XX.XX.XXXX, e-mailovou správou zo dňa 12.06.2014 na č.l. 255, údajom o počte kliknutí na časť relácie Občan za dverami zo dňa XX.XX.XXXX na č.l. 288 a dokladmi predloženými na pojednávaní na č.l. 407 a nasl.

17. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 31.01.2018 uviedla, že hlavne ide o tom, že jej meno bolo spojené s pochybením poisťovne. Bolo tam viditeľné niekoľkokrát len jej listy a jej meno. Hoci aj iní zamestnanci písali klientke listy. Ukázali tam všetko, jej meno, telefónne číslo, pracovnú pozíciu, podpis. Vlastne aj z tej reportáže vyplýva, kde pracuje. Pri záverečnom zhrnutí strana tvrdí, že im išlo o obsah listu, ale pri záverečnom zhrnutí tej reportáže, kde hovoria, že ak si poisťovňa W. bude stáť za svojím ospravedlnením, hádam nebude dlho oťáľať ani so zaplatením a snáď jej to nebude trvať tak dlho, ako vrátenie poistného pani I. v tom čase je na obrazovke záber na list, kde text listu je zoseknutý, ako aj logo poisťovne, v strede obrazovky je len jej meno s telefónnym číslom. Prišlo jej to tak, že keď pri zhrnutí je v zábere uvedené len jej meno, ako keby za celé pochybenie poisťovne bola zodpovedná ona. Mala zároveň potvrdenie od vedúceho o tom, že za pochybenie nemôže. Podľa názoru žalobkyne išlo o odfláknutú reportáž, dokonca v reportáži uvádzajú, že z poisťovne klientke poslali bielu a zelenú kartu, hoci v reportáži ukazujú len tlačivo, ktoré bolo ručne vypísané obchodníkom, ktorý uzatváral zmluvu. Celá reportáž je zavádzajúca. Mala za to, že uvádzaním jej osobných údajov zasiahol žalovaný do práva na ochranu jej osobnosti. Nemala možnosť ani sa v tejto reportáži vyjadriť. Žalovaný ju pred reportážou žiadnym spôsobom nekontaktoval. Po tej reportáži bola hospitalizovaná, skoro prišla o dieťa, v dôsledku tejto reportáže neznáša túto televíziu, už ju ani nepozera. Po odvysielaní reportáže, keď prišla do práce, prišla za ňou kolegyňa, poklepala ju po pleci a povedala jej „to si teda dopadla“. Tiež jej bývalá nadriadená jej poslala e-mail, že boli v telke. Nemyslela to tak že W., pretože ona tam už nepracovala. Žalobkyňa poukazovala na to, že je súkromná osoba a nevie prečo by jej meno malo byť spájané s pochybením poisťovne.

18. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že nosnou témou reportáže bolo upozornenie verejnosti na vážny problém, ktorým je neoznamovanie zániku poistenia pri nezaplatení poistného zo strany poisťovne. Z približne 10 minút dlhej reportáže bolo priezvisko žalobkyne v zábere cca 9 sekúnd a vzhľadom na vysielací čas reportáže, čo je nedeľa poobede, mal za to, že priemerný divák nemal šancu spojiť meno žalobkyne s hlavnou témou reportáže. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že podobné listy písali aj jej kolegyne, na jej list žalovaný poukázal z dôvodu, že riešila konkrétny prípad sťažovateľky. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že sa nesústredili na text toho oznámenia, poukázal na to, že ten záber je iba ilustračný, pričom z reportáže jasne odznelo, že má ísť o oznámenie o odmietnutí poskytnutia poistného plnenia. Rovnako ako nechceli záber použiť, aby sa divák sústredil na text oznámenia, nechceli ani aby sa sústredil na meno žalobkyne. Ale išlo o ilustračný záber, ktorý sa v žurnalistickej praxi bežne využíva. Mal za to, že žiaden zo záberov sa nesústredí výlučne a primárne na meno žalobkyne. Na záver poukázal na to, že žalobkyňa na jednej strane obhajuje konanie poisťovne tvrdeniami o neexistencii povinnosti poisťovne oznamovať zánik zmluvy a na druhej strane tvrdí, že s konaním poisťovne nemá nič spoločné.

19. Súd po oboznámení sa s obsahom reportáže „(Ne)platná poisťka?“ vysielanej v rámci relácie Občan za dverami dňa XX.XX.XXXX a následne v repríze XX.XX.XXXX na Jednotke zistil, že v reportáži pani Q. I. (sťažovateľka) uviedla, že uzatvorila s poisťovňou W. W. poisťovňa, a.s. zmluvu o povinnom zmluvnom

poistení vo februári 2010, avšak poistné uhradila oneskorene po uplynutí lehoty 30 dní. Od poisťovne dostala bielu a zelenú kartu a sťažovateľka mala za to, že je riadne poistená a pokojne používala svoje auto. V decembri 2010, t.j. takmer ku koncu poistného obdobia spôsobila sťažovateľka škodovú udalosť. Volala do W., kde jej povedali, že im má poslať technický preukaz a záznam o nehode, tak im to poslala a následne im oznámili, že nie sú v poisťovni zmluvne poistení. V predmetnej reportáži sa vyjadroval aj B.. T. Y., R.. výkonný riaditeľ Slovenskej kancelárie poisťovateľov, ktorý ozrejmil, že problém nastal z dôvodu, že sťažovateľka neuhradila poistné v lehote 30 dní od uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho poistná zmluva zo zákona zanikla. Oznámenie o tom, že poistná zmluva zanikla zaslala poisťovňa sťažovateľke až s 11 mesačným oneskorením. Po urgencii televízie na poisťovňu W. prišlo stanovisko poisťovne, že na základe podnetu klienta opätovne prešetrili škodovú udalosť a zistili, že v dôsledku administratívnej chyby nezaslali klientovi potvrdenie o bezškodovom priebehu a rovnako s omeškaním vrátili klientovi nespotrebované poistné. Ďalej uviedli, že klient mohol nadobudnúť dojem, že v čase škodovej udalosti mal u ich spoločnosti platnú poistnú zmluvu PZP. Za vzniknuté neprijemnosti sa ospravedlnili a zároveň uviedli, že prijali opatrenia na náhradu vecných nákladov klienta.

20. V priebehu reportáže trvajúcej 10 minút 32 sekúnd (od 01:01 do 10:33) kamera nasnímala listiny z poisťovne W. W. poisťovňa, a.s. adresované sťažovateľke. V prvom rade to bola listina „Z.: Oznámenie o zániku poistnej zmluvy č. 1110035238“ zo dňa 03.02.2011, kde v hlavičke listiny je uvedené „Vybavuje: I.“ a pod menom je uvedené telefónne číslo (pevná linka). V priebehu reportáže bol záber na priezvisko žalobkyne v rozsahu 2 sekúnd v čase od 03:14 do 03:16 a ďalších 2 sekúnd v čase od 03:29 do 03:31. Následne v čase od 06:36 do 06:40 bol opätovne záber kamery na túto listinu v časti, kde je uvedené priezvisko žalobkyne, avšak v tomto zábere bol text ťažšie čitateľný, nakoľko bol rozmazaný. Okrem toho sa na záver reportáže objavila druhá listina „Vec: Odpoveď“, kde v hlavičke listiny je opäť uvedené „Vybavuje: I.“ v spojení s telefónnym číslom (pevnou linkou), a to v čase od 10:24 do 10:26, pričom text tiež nebol úplne zaostrený, ale bol dostatočne čitateľný.

21. Žalobkyňa listom na č.l. 7-8 súdneho spisu doručeným žalovanému e-mailom dňa 13.03.2013, poštou dňa 09.04.2013, žiadala od žalovaného uverejniť ospravedlnenie v najbližšej relácii Občan za dverami na STV1 v nasledovnom znení: „Odvyšielaním reportáže v relácii Občan za dverami zo dňa XX.XX.XXXX bolo uverejnením osobných údajov pani C. I. v súvislosti s v reportáži negatívne opisovaným konaním W. W. poisťovne zasiahnuté do dobrého mena, cti a do súkromia pracovníka spoločnosti W. Garancia poisťovňa pani C. I. a súčasne boli neoprávnene zverejnené jej osobné údaje. Pani C. I. nijako nezodpovedá za konanie W. W. poisťovne a počas prípravy reportáže nebolo zistené žiadne pracovné pochybenie pani C. I.. RTVS sa za uvedené konanie týmto pani C. I. verejne ospravedľuje.“ Súčasne žalobkyňa žiadala žalovaného o uhradenie nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- Eur najneskôr do 25.03.2013.

22. Z obsahu listinných dôkazov predložených na pojednávaní konanom dňa 24.06.2020 súd zistil, že žalobkyňa sa obrátila na žalovaného listom založeným na č.l. 418-419 súdneho spisu a žiadala žalovaného o odstránenie osobných údajov v rozsahu meno, priezvisko, vlastnoručný podpis a pracovné zaradenie uverejnených v relácii „(Ne)platná poisťka?“. Žalovaný listom zo dňa 14.09.2018 oznámil žalobkyňi, že je prevádzkovateľom „IS Televízia“, účelom ktorej je poskytovanie služieb verejnosti v oblasti televízneho vysielania a právnym základom spracúvania osobných údajov v predmetnom IS bol zákon č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a § 10 ods. 3 písm. a/ zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov (počnúc 25.05.2018 je to § 78 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov). Žalobkyňa následne podala dňa 29.01.2019 na Úrad na ochranu osobných údajov návrh na začatie konania o ochrane osobných údajov. Z listu zo dňa 05.06.2020 vyplýva, že Úrad na ochranu osobných údajov návrh žalobkyne odložil dňa 11.03.2019 na základe ustanovenia § 100 ods. 5 písm. a/ zákona č. 18/2018 Z. z. ako zjavne neopodstatnený, nakoľko spracúvanie osobných údajov RTVS bolo vykonávané v zmysle § 78 ods. 2 zákona č. 18/2018 Z. z.

23. Súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedkyne N. V., údajom z priemernej sledovanosti relácie žalovaného „Občan za dverami“ v percentách v rámci svojho vysielacieho času, a to v časovom období marec 2013 a celkovou sledovanosťou relácie „Občan za dverami“ v roku 2013-2018, údajom o podiele žalovaného na mediálnom trhu relácie žalovaného „Občan za dverami“ v percentách, predloženie CD nosiču alebo USB kľúča s reláciou „Občan za dverami“ z 12.12.2012. Súd vykonanie tohto dokazovania s ohľadom na doposiaľ zistený skutkový stav nepovažoval za potrebné, na viac predloženie reportáže „Občan za dverami“ z 12.12.2012 súd nepovažoval za potrebné, nakoľko táto reportáž žiadnym

spôsobom nemá súvis s predmetom tohto sporu. Pokiaľ ide o výsluch svedkyne, táto mala vypovedať najmä k tomu, že žalobkyňa ako zamestnankyňa spoločnosti W. W. poisťovňa, a.s. vo veci, ktorá bola predmetom reportáže zo dňa XX.XX.XXXX nepochybila, čo medzi stranami nebolo sporné. Súd preto vykonanie tohto dôkazu z hľadiska hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné.

24. Podľa § 1 písm. b/ zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) tento zákon upravuje práva a povinnosti osôb pri uplatňovaní práva na opravu, práva na odpoveď a práva na dodatočné oznámenie v periodickej tlači a práva a povinnosti osôb pri uplatňovaní práva na opravu, práva na odpoveď a práva na dodatočné oznámenie v agentúrnom spravodajstve.

25. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách ak bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údajá presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.

26. Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách žiadosť o odvysielanie opravy musí mať písomnú formu a musí sa doručiť vysielateľovi najneskôr do 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká.

27. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách zo žiadosti o odvysielanie opravy musí byť zřejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy; súčasťou žiadosti je návrh znenia opravy.

28. Podľa § 21 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách vysielateľ je povinný odvyselať opravu bezplatne, s výslovným označením "oprava" a s uvedením mena a priezviska fyzickej osoby alebo názvu právnickej osoby, ktorá o odvysielanie opravy požiadala.

29. Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách vysielateľ je povinný odvyselať opravu do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy.

30. Podľa § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách ak vysielateľ neodvysela opravu vôbec alebo nedodrží podmienky podľa odsekov 5 až 8, o povinnosti odvyselať opravu rozhodne súd na návrh osoby, ktorá o opravu žiadala.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase odvysielania reportáže) Osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

32. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase odvysielania reportáže) prevádzkovateľ spracúva osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby, ak účel spracúvania osobných údajov, okruh dotknutých osôb a zoznam osobných údajov alebo ich rozsah podľa odseku 4 ustanovuje priamo vykonateľný právne záväzný akt Európskej únie, medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo tento zákon. Ak zoznam alebo rozsah osobných údajov nie je ustanovený, prevádzkovateľ môže spracúvať osobné údaje len v rozsahu a spôsobom, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie ustanoveného účelu spracúvania pri dodržaní povinností podľa § 6 ods. 2 písm. c) až f) a i).

33. Podľa § 10 ods. 3 písm. a/ zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase odvysielania reportáže) prevádzkovateľ spracúva osobné

údaje bez súhlasu dotknutej osoby aj vtedy, ak spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na účely tvorby umeleckých alebo literárnych diel, pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami a ak osobné údaje spracúva prevádzkovateľ, ktorému to vyplýva z predmetu jeho činnosti; to neplatí, ak spracúvaním osobných údajov na takýto účel prevádzkovateľ porušuje právo dotknutej osoby na ochranu jej osobnosti a súkromia alebo takéto spracúvanie osobných údajov bez súhlasu dotknutej osoby vylučuje osobitný zákon alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná.

34. Podľa § 78 ods. 2 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov prevádzkovateľ môže spracúvať osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby aj vtedy, ak spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami a ak osobné údaje spracúva prevádzkovateľ, ktorému to vyplýva z predmetu činnosti; to neplatí, ak spracúvaním osobných údajov na taký účel prevádzkovateľ porušuje právo dotknutej osoby na ochranu jej osobnosti alebo právo na ochranu súkromia alebo také spracúvanie osobných údajov bez súhlasu dotknutej osoby vylučuje osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná.

35. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

36. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

37. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

38. Podľa § 118a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. 2).

39. Podľa § 118a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

40. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

41. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

42. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

43. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

44. V predmetnom konaní sa žalobkyňa po zrušení veci z krajského súdu a jej vrátení na nové prejednanie a rozhodnutie domáhala v zmysle svojho podania doručeného súdu 02.01.2020 uloženia povinnosti žalovanému zakryť zobrazené a zverejnené údaje žalobkyne v relácii Občan za dverami z XX.XX.XXXX v reportáži „(Ne)platná poisťka?“ a zároveň uverejnenia opravy špecifikovanej v spomínanom podaní. Alternatívne žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému povinnosť zakryť zobrazené a zverejnené údaje žalobkyne v relácii Občan za dverami z XX.XX.XXXX v reportáži „(Ne)platná poisťka?“ a uverejniť ospravedlnenie v znení špecifikovanom v podaní doručenom súdu 02.01.2020.

45. V prvom rade sa súd zaoberal žalobným návrhom žalobkyne týkajúcim sa povinnosti žalovaného odvyselať opravu. V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalobkyňa a v predchádzajúcich podaniach aj jej právny zástupca, poukazovali na ustanovenia Tlačového zákona, ktorý však nie je možné aplikovať pre oblasť televízneho spravodajstva. Keďže súd nie je viazaný právnym názorom strany sporu a právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, súd podania žalobkyne v časti, v ktorých sa domáhala uverejnenia opravy podľa Tlačového zákona posúdil ako návrh na uverejnenie opravy v zmysle zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

46. Predmetom práva na opravu podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii je nepravdivé skutkové tvrdenie o konkrétnej osobe, a to bez ohľadu na to, či sa súčasne dotýkalo cti konkrétnej fyzickej osoby alebo dobrého mena určitej právnickej osoby, keď jeho účelom je zabezpečiť informovanie verejnosti o tom, aká je pravdivá informácia. Inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia; znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb. Účelom opravy je totiž vo vzťahu k dotknutej osobe nahraďiť nepravdivé tvrdenia pravdivými a zabezpečiť jej tak rýchlu a účinnú ochranu a vo vzťahu k verejnosti zabezpečiť právo na pravdivé informácie. Z uvedeného vyplýva, že opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie len uviesť na pravú mieru, resp. vyvrátiť, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa nemá hodnotiť nepravdivé skutkové tvrdenie ani jeho dopad na žiadateľa o uverejnenie opravy alebo na verejnosť (viď obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.10.2017, sp. zn. 8Co 127/2016).

47. V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalobkyňa síce zaslala žalovanému list na č.l. 7-8 súdneho spisu, doručený žalovanému 09.04.2013, z uvedeného listu však vyplýva, že žalobkyňa sa nedomáhala uverejnenia opravy zo strany žalovaného, ale ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy. Riadne uplatnenie práva na uverejnenie opravy predpokladá podanie takého písomného návrhu znenia opravy, z ktorého musí byť zrejmé, ktoré skutkové tvrdenie považuje dotknutá osoba za nepravdivé a súčasne uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia. V danom prípade súd dospel k záveru, že žiadosť žalobkyne nespĺňala všetky zákonom predpísané obsahové (vecné) náležitosti v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, a preto žalovanému nevznikla povinnosť uverejniť žalobkyňou požadované znenie opravy. Na viac súd považuje za potrebné poukázať na to, že žalobkyňou uplatňované znenie opravy v žalobnom petite nekorešponduje s návrhom znenia opravy na č.l. 7-8 súdneho spisu doručeného žalovanému 09.04.2013 a neobsahuje uvedenie konkrétneho pravdivého skutkového tvrdenia. Súd preto nárok žalobkyne na odvysielanie opravy považoval za nedôvodný.

48. Pokiaľ ide o žalobkyňou tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti v súvislosti s odvysielaním reportáže „(Ne)platná poisťka?!“ dňa 10.03.2013, súd k takémuto záveru nedospel.

49. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 10.03.2013 a v repríze dňa 14.03.2013 v rámci relácie Občan za dverami na Jednotke bola odvysielaná reportáž „(Ne)platná poisťka?“ o spoločnosti W. W. poisťovňa, a.s. V relácii sťažovateľka (pani Q. I.) uviedla, že uzavrela s poisťovňou zmluvu o povinnom zmluvnom poistení, avšak poisťku zaplatila oneskorene. Sťažovateľka mala za to, že má uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Neskôr v priebehu roka sťažovateľka spôsobila škodovú udalosť a od poisťovne sa dozvedela, že platne uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení nemá,

a to vzhľadom na oneskorenú úhradu poistného z jej strany. V rámci reportáže bolo opakovane na krátky čas vidieť priezvisko žalobkyne pri kolónke „vybavuje“, a to na písomnostiach, ktoré poisťovňa doručila sťažovateľke. Konkrétne to bola listina „Vec: Oznámenie o zániku poistnej zmluvy č. 1110035238“ zo dňa 03.02.2011, pričom záber na priezvisko žalobkyne bol v rozsahu 2 sekúnd v čase od 03:14 do 03:16 a ďalších 2 sekúnd v čase od 03:29 do 03:31. Následne v čase od 06:36 do 06:40 bol opätovne záber kamery na túto listinu v časti, kde je uvedené priezvisko žalobkyne, avšak v tomto zábere bol text ťažšie čitateľný, nakoľko bol rozmazaný. Okrem toho sa na záver reportáže objavila druhá listina „Vec: Odpoveď“, kde v hlavičke je opäť uvedené „Vybavuje: I.“ v spojení s telefónnym číslom (pevnou linkou), a to v čase od 10:24 do 10:26, pričom text tiež nebol úplne zaostrený, ale bol dostatočne čitateľný.

50. Podľa názoru žalobkyne žalovaný v rozpore so všeobecnou právnou úpravou použil osobné údaje žalobkyne, pričom samotná reportáž svojím obsahom a spôsobom, akým bola vyhotovená navodzuje dojem, že práve žalobkyňa bola zodpovedná za pochybenie poisťovne. Odvysielaním predmetnej reportáže malo dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

51. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva. Takýto zásah musí byť zároveň objektívne spôsobilý privodiť dotknutej fyzickej osobe ujmu na právach uvedených v § 11 Občianskeho zákonníka. Vyvolanie následkov takýmto zásahom sa nevyžaduje.

52. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len voči takým konaniam (zásahom), ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

53. Nie každý zásah, ktorý sa dotkne osobnosti fyzickej osoby, je zásahom, proti ktorému je možná ochrana. Ak je zásah oprávnený, nemôže sa fyzická osoba domáhať ochrany pred ním, teda odstránenia tohto zásahu, resp. primeraného zadosťučinenia. Neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby nie je zásah, ktorý je dovolený, resp. jeho možnosť je predpokladaná zákonom, pokiaľ takýmto zásahom nie sú prekročené zákonom ustanovené medze. Ide o situácie, v ktorých nad individuálnymi záujmami fyzických osôb, do ktorých osobností sa zasiahlo, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem. Zákon teda neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti zásahu neoprávnenému. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.

54. Neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby je zásahom najmä do života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, mena a prejavov osobnej povahy (§11 OZ), pričom takýto zásah umožňuje poskytnúť morálne zadosťučinenie (§13 ods.1 OZ), ale aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak iba za podmienky, ak sa nezdá postačujúce morálne zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti (§13 ods. 2 OZ).

55. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo, či išlo iba o nedbanlivé preberanie poznatkov a ich rozširovanie.

56. Žalobkyňa v konaní namietala, že reportáž je skreslená a naznačuje pochybenie žalobkyne ako zamestnankyne, keďže je ako jediná identifikovateľná ako odosielateľ listov. Aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že žalobkyňa by bola priamo identifikovateľná, z obsahu samotnej reportáže ani jej kontextu žiadnym spôsobom nevyplýva, že by žalobkyňa ako zamestnankyňa pri výkone práce v predmetnej poisťovni pochybila. Z kontextu reportáže je zrejmé, že kritizuje postup poisťovne ako inštitúcie, ktorá prijatím peňazí od klienta po uplynutí lehoty mohla navodiť u klienta dojem, že má platne uzatvorené povinné zmluvné poistenie, čo však nebola pravda. Či v tomto prípade poisťovňa svojím konaním pochybila alebo nepochybila nie je predmetom tohto konania, avšak súd považuje za potrebné podotknúť, že samotná poisťovňa v závere priznala, že išlo o administratívne pochybenie, v dôsledku ktorého klient mohol nadobudnúť dojem, že má platne uzavreté povinné zmluvné poistenie, za spôsobené nepríjemnosti sa poisťovňa ospravedlnila a prijala opatrenia na náhradu vecných nákladov klienta. Ak by aj v danom prípade išlo o neoprávnenú kritiku voči predmetnej poisťovni, táto

nezakladá implicitne zásah do osobnostných práv fyzických osôb, ktoré sú s touto osobou späté (v danom prípade žalobkyne). Z obsahu reportáže je zrejmé, že žalovaný v reportáži žiadnym spôsobom nekritizoval postup jednotlivých zamestnancov poisťovne a aj v prípade, ak by si priemerný divák všimol priezvisko žalobkyne zverejnené v rámci krátkych niekoľkokosekundových intervaloch, je podľa názoru súdu nepravdepodobné, aby divák z reportáže nadobudol dojem, že v predmetnom prípade bola za konanie poisťovne zodpovedná žalobkyňa. Na viac aj zo samotného obsahu reportáže v časti, v ktorej sa vyjadruje či už samotná sťažovateľka alebo jej matka vyplýva, že pri telefonicknej komunikácii s poisťovňou ohľadom škodovej udalosti komunikovali nielen s osobou ženského pohlavia, ktorú presne neidentifikovali, ale aj s nejakým pánom (viď minútová sekvencia od 02:28). Aj z uvedeného je zrejmé, že zo strany žalovaného pri spracovaní reportáže nedošlo k podsúvaniu informácie, že vec vybavovala žalobkyňa a že práve ona by mala byť zodpovedná za prípadné pochybenie poisťovne.

57. Žalobkyňa namietala, že spôsob spracovania reportáže, ktorou mal údajne žalovaný podsúvať divákovi, že za pochybenie poisťovne je zodpovedná žalobkyňa, došlo k zásahu do jej cti, dobrého mena, resp. dobrej povesti a ľudskej dôstojnosti ako aj do súkromnej sféry, čo odôvodňovala potrebou hospitalizácie v priebehu svojho tehotenstva, skutočnosťou, že viacerí z celkového počtu zamestnancov poisťovne ako aj cca 20.000 poistencov, ktorých agendu spravovala, na základe tejto reportáže začali interpretovať aktivity žalobkyne v nadväznosti na negatívne aspekty spracovania reportáže, ako aj tým, že žalobkyňa o reportáži e-mailom dodatočne informovala jej známa/kolegyňa. V súvislosti s týmito námietkami súd považuje za potrebné uviesť, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá si tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy.

58. Jedným zo základných predpokladov úspechu v sporovom konaní je unesenie dôkazného bremena, teda faktického preukázania tvrdených skutočností. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností nesie tá strana konania, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcu má za následok neunesenie dôkazného bremena, čo sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej.

59. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci.

60. V danom prípade žalobkyňa na preukázanie vyššie uvedených tvrdení nepredložila žiadny dôkaz okrem prepúšťacej správy z nemocnice zo dňa 27.03.2013, kde sa uvádza, že pacientka bola vyšetrená o svojho ambulantného gynekológa - doporučená hospitalizácia, ktorú pacientka z obavy o tehotenstvo žiada. Súd preto tieto tvrdenia považoval za nepodložené a ničím nepreukázané. Pokiaľ ide o predloženú prepúšťaciu správu, táto síce potvrdzuje hospitalizáciu žalobkyne v čase od 18.03.2013 do 27.03.2013, avšak z predmetnej správy je zrejmé, že hospitalizáciu žalobkyňa sama žiadala. Na viac uvedená správa nepreukazuje tvrdenie žalobkyne, že krvácanie u nej nastalo práve v dôsledku zverejnenia predmetnej reportáže.

61. S ohľadom na uvedené súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalovaný odvysielaním predmetnej reportáže zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

62. Aj v prípade, ak by súd neoprávnený zásah zo strany žalovaného do osobnostných práv fyzickej osoby mal za preukázaný, dôkazné bremeno preukázať, že došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobkyne ako fyzickej osoby v spoločnosti, bolo na žalobkyňu, pričom táto dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení neunesla a v tomto smere neoznačila ani žiadne dôkazy spôsobilé prívodiť iné rozhodnutie súdu.

63. Napokon pokiaľ žalobkyňa žiadala zakrytie (zarastovanie) neoprávnenne použitých osobných údajov, a to v rozsahu meno žalobkyne, priezvisko a podpis, súd ani tento návrh nepovažoval za dôvodný.

64. V prvom rade žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný zverejnením záberov na listiny od spoločnosti W. W. poisťovňa, a.s., konkrétne „Oznámenie o zániku poistnej zmluvy“ a „Odpoveď“ porušil akýmkoľvek spôsobom právo na ochranu osobnosti žalobkyne, pre ktorú skutočnosť, by mal byť povinný zakryť údaje žalobkyne. V danom prípade z obsahu reportáže je zrejmé, že na dvoch zverejnených listoch spoločnosti W. W. poisťovňa, a.s. sa v 2-4 sekundových intervaloch objavil len záber na rodné priezvisko žalobkyne (I.) a pevnú linku, pričom priemerný divák by za tak krátky čas len veľmi obtiažne mohol zaregistrovať samotné priezvisko žalobkyne, a tak jednoznačne identifikovať žalobkyňu ako osobu, ktorá bola autorkou listov zaslaných poisťovňou.

65. Na viac súd poukazuje na samotné znenie zákona o ochrane osobných údajov, v zmysle ktorého sa za osobný údaj považuje údaj, ktorý sa týka určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu. V danom prípade je nepochybné, že v predmetnej reportáži sa objavil záber na priezvisko žalobkyne, uvedené pri kolónke „vybavuje“ spolu s telefónnym číslom (pevnou linkou), avšak takýto údaj podľa názoru súdu nie je spôsobilý nezameniteľne identifikovať priamo žalobkyňu. Z internetovej stránky <https://en.wikipedia.org/wiki/L._of_most_common_surnames_in_Europe> vyplýva, že priezvisko I./I. je najčastejším priezviskom v Slovenskej republike, konkrétne ním má disponovať 30.813 osôb. Na viac telefónne číslo, ktoré bolo uvedené na predmetných listoch pravdepodobne predstavovalo pracovné telefónne číslo, na ktorom bolo možné žalobkyňu pri výkone jej povolania zastihnúť. Uvedené údaje však podľa názoru súdu nie sú spôsobilé jednoznačne identifikovať priamo osobu žalobkyne.

66. Napokon skutočnosť, že žalovaný pri spracovaní reportáže v súvislosti s osobnými údajmi žalobkyne nepostupoval v rozpore s § 78 ods. 2 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov (resp. v čase spracovania reportáže § 10 ods. 3 písm. a/ zákona č. 122/2013 Z. z.) skonštatoval svojom liste zo dňa 05.06.2020 aj Úrad na ochranu osobných údajov.

67. Nakoľko súd v konaní nemal za preukázaný zásah žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, nevidel dôvod na prikázanie žalovanému zakryť osobné údaje žalobkyne v predmetnej reportáži.

68. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie rozhodnutia súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

69. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a contrario. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný (aj v časti týkajúcej sa späťvzatia žaloby o náhradu ujmy/primeraného zadosťučinenia, kde zavinila žalobkyňa zastavenie konania), mal by nárok na náhradu trov konania. Nakoľko mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Opačný postup, t. j. priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane, hoc jej žiadne nevznikli, t. j. nevynaložila pri bránení práva žiadne výdavky, by bolo vo svojej podstate popretím § 251 CSP, kedy za trovy konania sú považované len výdavky vynaložené v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).